

Noord-Hollands Dagblad
02/10/2006

WF-CULTUUR

Eenhoorn

In het programma bij deze voorstelling zegt de regisseuse: 'We willen geen applaus voor onze inzet maar voor het artistieke product'. En verder: 'We willen in twee jaar toewerken naar een hecht theaterensemble met een unieke theatrale handcapsignatuur'. Dat klinkt ambitieus. Gezien de caleidoscoop van indrukken en de beleving van het publiek lijkt die ambitie terecht.

De montageachtige opzet maakte dat het minder ging om de 'rollen', de persoonsgebonden acteerprestaties - hoewel die er zeker waren - maar meer om de veelheid van indrukken die men kreeg. Vooral daardoor was het afwisselend boeiend, ontroerend en humoristisch. Belangrijk was dat allerlei karaktertrekken raak en levendig overkwamen. Zoals patsrigheid, jaloezie, moederlijkheid, liefstaligheid en verbeterheid. Die kwamen naar voren in scènes die verrasten door genoemde kwaliteiten. De grootste kwaliteit van het acteren, met opvallend veel lichaamstaal, was eigenlijk de

Toneel: 'Bikkelen, een antimusical' door Eenhoorn, theatergroep van gehandicapten uit Hoorn onder regie van Joke Menssink. Op 29 en 30 september in Het Pakhuis (HOORN)

overrompelende intensiteit van de beleving bij de spelers. Bij beginnende amateurs ziet men nogal eens een zekere gêné om zich bloot te geven. Daar hadden die van Eenhoorn geen last van. Dat maakte het zo boeiend, humoristisch en ontroerend. Het spel deed even denken aan de intensiteit die ooit het kenmerk was van het opvallende en baanbrekende acteren van Het Werktheater. Er waren scènes die je echt naar het puntje van je stoel schoven zoals het humoristische en vertederende babytafereel, de haast aangrijpende scène met de aansteker en het poëtische zangnummer over de regen. Er waren terecht telkens open doekjes. Ik heb niet vaak zo'n bijzondere toneelavond beleefd. Dit is echt een aanrader. En dan te bedenken dat het de afronding was van een eerste fase van een opleiding. Wat kunnen we nog verwachten?

FRANS BRIEFFIES